HALİFE

Fatma Şengil Süzer

Senin için kondu bu ayna
Yansır gibi gölde gökyüzü
Bebek mavisi unutmabeni çiçeği ya da

Kadınlar geçerler tam vaktinde
Gelir sesin: Zayi değilsin!
Baba sesine benzer sıcak ve emin
Bir gemi bir limana sokulur gibi
Girerler içine o büyük sesin

Nasıl bir şeydir beyaz çikolata
Neşeli çarşıların şımarık çeşmeleri
Korkmamak zifiri karanlıkta

Parlayan nişan alan gözlerden
Bize küçük kurşunlar
Dantelle çevrelenmiş yaralar oyalarla
Evlerin yıkılması ve kalmak yıkıntıda
Doğurdum öldü
"Her şeyi anlatacağım Allah'a"

Sen şöyle dedin
Yazıyor bunlar kitapta ve ruhumda:
Allah'ın halifesisin
Çağırıyor seni
Yokluyor kalbinin köşelerini.
Ve ben tekrar ettim: Oradaydım,
Ruhlara ilk soru sorulduğunda
Hiçbir yerde yerim yok değil
Yerim ebedi senin yanında

Çünkü tam dönersin
Döndüğünde bana
Bütün varlığınla.
Ve kesilir gürültücü sesi maddenin.

Binlerce dantel binlerce taş üstüne
Okşuyor gibi beyaz, çarpmadan birbirlerine
Yağar rüya sessizliğiyle. Çünkü dinlersin
Bir ateşin başında
Kutsal bir haberi bekliyor gibi
Dinlerler yüzüm vardır
Dinlerler bir teklif yapılmıştır
Bana
Seninle bir hizada

Şimdi konuşabilirim

Bir ağaç dikerim, müjdesini senin verdiğin
Tutunur ve yükselir bahçeler boyunca
Yakın bahçeler öte bahçeler
Yaprakları düşmez zamanı beklemez
Gövdesinden yayılır hoş bir rayiha
Söyledikçe temiz ve güzel
İçine güneş sığmış damlalar
Art arda meyveler verir daima

Sevgilim.
Diyebilirim sana.

Fatma Şengil Süzer (Eskişehir 1970-)

Halife, Fatma Şengil Süzer, Mahalle Mektebi, sayı: 51 (Ocak-Şubat 2020)